

RAPORT WOJSKOWO-PRASOWYza czas od 1 do 10 grudnia 1944 r.

1304

I. SYTUACJA W NIEMCZECH

1. O g ó l n a s y t u a c j a. Wobec braku towarów oraz wobec spadku wartości marki, w Niemczech odbywa się powrót do naturalnej gospodarki wymiennej. Świadczą o tym ogłoszenia w prasie niemieckiej, którymi zapełnione są całe stronicy dzienników.

Niektóre z tych ofert są następujące:

"Wymieni się zimowy płaszcz męski na żelazko elektryczne"

"Wymienię sukienkę wycieczkową za szczotkę do czyszczenia podłogi i szczotkę do czyszczenia dywanów"

"Pragnę nabyć lalkę z celuloиду dla małej dziewczynki wzamian za sportowe skórzane grzewiki".

Liczne są oferty na sprzedaż materiału dla zaciemniania okien wzamian za kupony i zezwolenia kupna.

/ARGENTINISCHES TAGEBLATT z dnia 4.XII.1944/.

2. S k u t k i n a l o t ó w. Wychodzące w południowych Niemczech dzienniki podają, iż na skutek dziennego nalotu lotnictwa amerykańskiego na MONACHIUM w dniu 24.IX.1944 ucierpiały silnie następujące centralne dzielnice miasta:

KARLSTOR, SENDLIGERTOR, ISARTOR i ODEONPLATZ.

Zniszczone, względnie ciężko uszkodzone zostały tam następujące obiekty:

FESTSAALBAU - zniszczony bombami zapalającymi
ALTE RESIDENZ - j.w.
KOENIGSBAU wraz z MUZEUM WOJSKOWYM - j.w.
Kościół HOFKIRCHE - j.w.
2 teatry - j.w.
Szkoła Jazdy Konnej - j.w.
FELDHERNHALLE - ciężko uszkodzony
Główny Urząd Pocztowy - j.w.
MUENCHENER MUENTZE DER REICHSBANK - j.w.
Restauracja "PALAIS PREYSING"

Na ODEONPLATZ uległy zniszczeniu:

ODEON-KONZERTHAUS
ENGLISCHE KIRCHE
Wielkie kawiarnie

Wpływ dn. 30.12.1944

L. dz. 1304/44

Przydział.....

sygnalizowane przez l.dz. 75/45

Na ulicy LUDWIGSSTRASSE, biegnącej od ODEONPLATZ do SCHWABING, zostały zniszczone:

HANDELSHOCHSCHULE
WEHRKREISKOMMANDO
BAWARSKA BIBLIOTEKA PAŃSTWOWA wraz z Archiwum
Państwowym

Na zachód od ODEONPLATZ uległy zniszczeniu:

WITTELSBACH PALAIS, w którym mieścił się urząd
"Gauleitung der NS-Volkswohlfahrt"

MUENCHENER TONHALLE
2 PINAKOTEKI
WYŻSZY INSTYTUT TECHNICZNY

"ARNULF-INFANTERIE *KASERNE" - zostały uszkodzone.

Bomby spadły pozatem na:

BONIFATIUS-BASILIKA
Gmach NSDAP
REICHSSCHATZMEISTEREI der NSDAP

Ulica NEUHAUSERSTRASSE uległa zniszczeniu na wielkiej przestrzeni; zostały tam trafione bombami:

AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN - zniszczona

MICHAELSKIRCHE - ciężko uszkodzona
SAD KRAJOWY - j.w.
KOSZARY POLICJI - j.w.

Na ulicy KAUFINGERSTRASSE zniszczono wielką ilość zakładów handlowych, a pozatem budynki

"MUENCHENER ZENTRALAMT der FESTSTELLUNGS-
BEHOERDEN für LUFTKRIEGSSCHAEDEN"

W okolicy MARIENPLATZ zostały zniszczone, względnie uszkodzone:

"DAS ALTE RATHAUS" - całkowicie zniszczony
NOWY RATUSZ - uszkodzony częściowo

"HEILIGENGESTIRCKIRCHE" - zniszczona całkowicie

"PETERSKIRCHE" - j.w.

"MOZART-HAUS" - j.w.

"ALTE AKADEMIE" - j.w.

"BUECHSEN-und KORNHAUS" j.w. Był on ostatnio zamieniony w Muzeum Miejskie.

"MAXIMILIANEUM" - całkowicie zniszczone

Gieźko uszkodzone zostały gmachy:

"DRESDNER BANK"

"ALIANZVERSICHERUNG"

"BAYRISCHER HOF"

"FRANZ EHE VERLAG", firma wydawnicza przy ulicy Thierschstrasse.

Główny dworzec w Monachium nie funkcjonował po nalocie; w 3 dni potem ruch podmiejski został przejęty przez dworzec PASING. Na 10 liniach tramwajowych został wstrzymany ruch.

/ARGENTINISCHES TAGEBLATT z dnia 6.XII.1944/.

Podróżnicy, którzy przybyli z FRYBURGA oświadczają, że ostatni nalot na to miasto spowodował wielkie straty wśród ludności cywilnej, gdyż bomby trafiły w 3 kinoteatry, w Uniwersytet oraz w szpital. Ilość ofiar wynosi od 12 do 15.000.

Według wiadomości ze sfery pogranicznej nad jeziorem Cobstanz, ok. 100.000 osób starczyło swe domy naskutek nalotów alianckich.

/CABILDO z dnia 6.XII.1944 - ag.SADRA - Berne - Źródło pro-niemieckie/.

3. Człowiek postacie N.S.D.A.P. - prof. von Srbik. Profesor Heinrich Ritter von SRBIK jest jednym z czołowych ideologów i teoretyków Narodowego Socjalizmu. Zadanie jego, jako historyka, polegało na odpowiednio honorowym umieszczeniu ruchu hitlerowskiego w ogólnych dziejach Rzeszy Niemieckiej. Specjalność jego stanowi t.zw. "Reichsgedanke".

W dniu 16.IX.44 umieścił on w "DEUTSCHE ZEITUNG" artykuł, poświęcony historycznemu rozwojowi Rzeszy. Czasy obecne określa on jako "epokę wspólnoty narodowej" /Zeitalter der Volksgemeinschaft/, zaś III Rzeszę - jako najwyższe i najbardziej doskonałe ucieleśnienie tej idei w historii świata.

"Volksgemeinschaft" odznacza się czystością krwi, prawem do ziemi, społecznymi ideami oraz "wolnością na zewnątrz i zwartością na wewnątrz". To ostatnie pojęcie usprawiedliwia politykę ekspansji w stosunku do sąsiadów oraz policyjny regime wewnątrz kraju.

W artykule jego znajduje się zdanie: "...pierwsza wojna światowa była dobrodziejstwem, gdyż wydała ona Adolfa Hitlera".

Wszystkie bez wyjątku katedry historii na uniwersytetach w Niemczech obsadzone są ludźmi, wyznającymi podobne poglądy.

/ARGENTINISCHES TAGEBLATT z dnia 5.XII.1944/.

4. Przygotowania do walki podziemnej. Dziennik szwajcarski "ST.GALLER BLATT" pisze:

"Ze źródeł niemieckich, godnych zaufania, informują nas iż zostały już zakończone przygotowania do podziemnego ruchu oporu ze strony formacji NSDAP.

Jako centralne ośrodki oporu w walce podziemnej przewiduje się zalesione okolice, jak

TURYNGIA, SCHWARZWALD, LAS BAWARSKI, POJEZIERZE POMORSKIE oraz niektóre części BAWARJI GÓRNEJ.

Już przed kilku laty rozbudowane w tych okolicach sys-

- 4 -

tem konstrukcji podziemnych, sięgających w niektórych wypadkach do 40 metrów wglęb. Są one częściowo wyrabane w skale, wzmocnione żelbetonem i dobrze zabezpieczone i ukryte.

Obecnie konstrukcje te służą do produkcji specjalnie ważnych rodzajów broni; w przewidywaniu ich przyszłej roli są one zaopatrzone w wielkie zapasy żywności, broni i amunicji.

Niemcy nauczyli się wiele od partyzantów w krajach okupowanych; pozatem mają oni korzystać z swoich własnych doświadczeń z okresu wojny domowej w Niemczech w 1920 roku, z doświadczeń "Freiheitskorps" w Zagłębiu Ruhry i in.

W czasopiśmie partyjnym "DAS REICH" napisał niedawno SCHWARZ von BERK, że każdy członek NSDAP nie może do stracenia poza samym sobą i dlatego każdy z nich zamieni się w "niemiły rodzaj tajnej broni".

/ARGENTINISCHES TAGEBLATT z dnia 8.XII.1944/.

II. WIADOMOŚCI Z NORWEGII

Przygotowania niemieckie. Dziennik szwedzki "DAGENS NYHETER" podaje, iż w oczekiwaniu walk ulicznych w OSLO, Niemcy poczynili szereg daleko idących przygotowań. M.in. zamienili oni w prawdziwą fortecę wielki gmach "GLITNE-HAUS" w pobliżu "Victoria-Terrase", gdzie mieści się kwatera główna Gestapo.

Pozatem zostały utworzone "oddziały alarmowe" /Alarmerheiten/, złożone z członków organizacji norweskiej "HIRDMANNEN" oraz policji niemieckiej. Niemcy przebywający w Oslo zostali ulokowani w budynkach, w których będą mogli łatwiej się bronić.

Przy pomocy ognia z gmachu GLITNE-HAUS Niemcy będą mogli kontrolować sytuację na szeregu przylegających ulic.

Oddział policji niemieckiej pełni dzień i noc służbę przy Victoria-Terrase.

/ARGENTINISCHES TAGEBLATT z dnia 9.XII.1944/.

III. WIADOMOŚCI Z JAPONII

1. Sytuacja ogólna. Jak wynika z informacji radia japońskiego oraz pochodzących od podróżników, którzy zdołali opuścić Japonię, cztery podstawowe problemy stanowią obecnie największą troskę Japonii, a mianowicie:

- a/ brak podstawowych środków żywności;
- b/ nieczynność floty japońskiej;
- c/ niedomagania przemysłu lotniczego, oraz
- d/ ostatnie klęski niemieckie.

Brak środków żywności wywołany został oddaniem pierwszeństwa w transporcie morskim podstawowym surowcom wojennym, wobec czego odczuwa się ostry brak tonnażu dla przywozu środków żywności.

Klęski, ponoszone obecnie przez Japonię, są pierwszymi, jakie spotkały to państwo od 2.600 lat jego historii. Dlatego też mogą one wpłynąć na załamanie się moralnej postawy ludności. Ażeby

temu zapobiec, władze wystosowały apel do młodzieży, zjednoczonej w ruchu p.n. "Młodzież Japońska", wzywając ją do stawienia czoła fali pesymizmu.

Pozatem zostało wystosowane wyzwanie do samobójczych akcji lotnictwa. Wezwano zarówno wojskowych, jak i cywilów, ażeby przy powitaniu używali słów "TAI-ATARI", co oznacza świadomą decyzję dobrowolnego samobójstwa w walce.

/EL MUNDO z dnia 6.XII.1944 /.

2. Surowce strategiczne. DJAMENTY. Ośrodkami przemysłu górniczo-djamentowego jest Afryka Południowa, Ural i Brazylia. Pozatem b.m. mała część produkcji światowej - zaledwie 10.000 karatów, czyli 2 kgr. rocznie - pochodziła z holenderskiej części Borneo, z ośrodka Matapur, na wschód od miasteczka Bandjermasin.

Podczas obecnej wojny Japonia odczuwa wielki brak djamentów dla celów przemysłowych. Po zajęciu Indonezji, Japończycy usiłowali zawładnąć jaknajwiększą ilością djamentów. W tym celu w czerwcu 1942 roku wydali oni zarządzenie, nakazujące zgłoszenie wszystkich znajdujących się w prywatnym posiadaniu drogich kamieni do dyspozycji wojskowej administracji w Indjach Holenderskich. Od obowiązku tego zostali zwolnieni tubylcy.

Ponieważ posiadane zapasy zaczęły się wyczerpywać, Japończycy zdecydowali się na zakup djamentów od tubylców po cenie rynkowej. Pozatem zrobili oni wszystko, co tylko było w ich mocy, ażeby podnieść produkcję djamentów na Borneo. Udała się tam specjalna misja geologiczna na czele z EISUKE SHINOZAKI, b. dyrektorem doświadczalnej stacji przemysłowej w Osaka. Ułożyła ona 5-letni plan eksploatacji minerałów. Podczas badań odkryto nowe warstwy bogate w diamenty, których eksploatacja miałaby 4-krotnie zwiększyć produkcję.

W lipcu 1944 roku przemysł Indonezji został podzielony na 3 kategorie:

- a/ przemysł kluczowy
- b/ przemysł pokojowy,
- c/ przemysł o nikłym znaczeniu dla potrzeb wojennych.

W podziale tym produkcja djamentów została określona jako kluczowa. Na tereny djamentowe odbył podróż sam szef administracji cywilnej IWAŌ YAMAZAKI, ażeby spowodować w jej intensyfikację. Robotnikom zostały przyznane specjalne premje oraz dodatkowe wynagrodzenia w postaci zwiększonych przydziałów żywności, tytoniu, cukru oraz tkanin bawełnianych.

/ARGENTINISCHES TAGEBLATT z dnia 1.XII.1944/.

IV. R Ó Ż N E

1. Odbudowa przemysłu sowieckiego. Produkcja rosyjskiego przemysłu stalowego w r. 1943 przewyższyła o 33% produkcję z roku poprzedniego.

Przy odbudowie zniszczonego przez Niemców przemysłu czołową rolę odgrywają fabryki na Uralu, które podjęły się roli "ojca chrzestnego" w stosunku do fabryk na zachodnich rubieżach państwa.

Oznacza to, iż fabryki na Uralu podjęły się dostarczenia zakładom przemysłowym w Zagłębiu Donieckim i gdzieś indziej niezbędnych maszyn i personelu technicznego.

Ponownie uruchomione zakłady dały do końca września 1944 roku:

200.000 tonn żelaza w sztabach
430.000 " stali
220.000 " blachy żelaznej.

/EL MUNDO za dnia 30.XI.1944/.

2. Sytuacja w Grecji. Podróżnicy, przybyli z Bułgarii do Turcji stwierdzają, iż widzieli niezwykle intensywny ruch samochodów Armii Czerwonej na granicy bułgarsko-greckiej, przy pomocy których, jak sądzą, odbywa się zaopatrzenie sił EAM w północnej Grecji w broń.

Istnieje przeświadczenie, iż oficerowie sowieccy oraz oficerowie armii marsz. TITO znajdują się w kontakcie z przywódcami komunistów greckich, którzy mają swoją kwaterę główną w Macedonii.

W Macedonii zgromadziło się 13 dywizji, dowodzonych przez oficerów sowieckich i wyposażonych w broń pochodzenia rosyjskiego. Gotowe są one do rozpoczęcia marszu na stolicę Grecji. Dysponują ~~ona~~ nowoczesną ciężką bronią.

/EL FEDERAL z dnia 8 i 9.XII.1944 - depesza specjalna - STAMBUŁ. - Źródło proniemieckie/.

Lista.